

5

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw



5 : **Bevrijding**

14 : **Overzicht van
de brief van
Jakobus**

21 : **Hoererij – Gods
weg naar
genezing**

Inhoud

Jezus Christus:	
Christus' gebed tot de Vader (9)	4
Bijbel praktisch	
Bevrijding	5
Hoererij – Gods weg naar genezing	21
Brief aan jonggelovigen	28
Stof tot nadenken	
100 redenen waarom jij de Heere Jezus nodig hebt	10
Aan de Slag:	
Actueel	11
Puzzel	20
Huwelijk en Gezin	
Vriendschap, partnerkeuze, relaties (deel 4)	12
Bijbelstudie	
Overzicht van de brief van Jakobus	14
2 Thessalonicenzen	19
Goede boodschap	
'Alleen' door geloof	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Bladzijde 1 © Monstar Studio
Bladzijde 5 © tutye
Bladzijde 6 © pozzleevs
Bladzijde 7 © vchalup
Bladzijde 11 © Виталий Сова
Bladzijde 14 © Арпад Nagy-Bagoly

Bladzijde 16 © Krakenimages.com
Bladzijde 17 © Otto Durst
Bladzijde 18 © RD-Fotografie
Bladzijde 19 © BillionPhotos.com
Bladzijde 21 © thodonal
Bladzijde 22 © Roelof

Bladzijde 23 © WoGi
Bladzijde 24 © christianchan
Bladzijde 27 © Brian Jackson
Bladzijde 30 © sticker2you
Bladzijde 32 © Aerial Mike

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is gratis;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was niet kostendekkend.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Beste jongens en meisjes,

We zijn alweer in de zomer van 2024 aangekomen! Het vijfde nummer van dit jaar heb je onder ogen en ook deze keer weer heel veel leesvoer: het vierde deel van de serie over partnerkeuze en relaties, een brief gericht aan jonggelovigen en een wat diepgaander artikel over de vreselijke zonde van hoererij. Maar ook een mooi artikel dat het overzicht van de Jakobusbrief omschrijft. Als je goed kijkt zie je ook een verwijzing naar andere artikelen over deze brief. Als je de QR-code scant kom je op de website debijbelvoorjou.nl waar nog meer artikelen te vinden zijn. Ik zou je willen aanraden daar ook eens te kijken voor opbouwende artikelen.

Het viel me op toen ik dit nummer doornam, dat er wat meer tekst in staat dan normaal (lees: minder plaatjes). Dat hoeft natuurlijk geen probleem te zijn, maar het is wel van belang dat je niet alles in één keer wilt lezen. Dan neem je de informatie minder goed op en dat is niet wat we willen, toch?

Het is mijn wens dat onderstaand Bijbelvers ook op jou van toepassing is nadat je enkele of alle artikelen gelezen hebt.

'En toen ze die gelezen hadden, verblijdden zij zich over de bemoediging' Handelingen 15:31

Hartelijke groeten,

Ronald Sboetjes



'Rechtvaardige Vader, de wereld heeft U niet gekend, maar Ik heb U gekend, en dezen hebben erkend dat U Mij gezonden hebt' (Johannes 17:25).

Christus is de grootste Zending! Het werkwoord 'zenden' of 'uitzenden' (Gr. *apostello*) wordt zeven keer gebruikt door de Heere in Zijn gebed in Johannes 17. In Zijn gebed richt Hij Zich tot de Vader als de Rechtvaardige, omdat Hij altijd zegt en doet wat recht is, in tegenstelling tot wat deze wereld doet of gelooft. 'De Vader heeft de Zoon gezonden' en in dit gebed zien we het prachtige zeventvoudig gevolg van de volbrachte taak van de Zoon.

- (1) Christus was door de Vader gezonden, zodat zij die de Vader Hem gegeven heeft, de enige waarachtige God en Jezus Christus mogen kennen. Deze kennis impliceert een eeuwigdurende relatie met de Vader en de Zoon, in het bezitten van het eeuwige leven (vs. 3).
- (2) De discipelen die tijdens Christus' aardse bediening met Hem waren, ontvingen de woorden die de Vader Hem gegeven had, want zij erkenden dat Jezus van de Vader uitgegaan was en dat de Vader de Zoon had gezonden (vs. 8).
- (3) Deze mensen zijn door de Heere Jezus in de wereld gezonden; net zoals Hijzelf in de wereld was gezonden door de Vader (vs. 18).
- (4) De eenheid van de gelovigen is een getuigenis aan de wereld dat de Vader de Zoon had gezonden (vs. 21).

- (5) In de komende wereld zal de eenheid van de gelovigen voor de hele wereld zichtbaar zijn, als zij zal erkennen dat de Vader de Zoon gezonden heeft en dat Hij de gelovigen liefheeft zoals Hij de Zoon heeft liefgehad (vs. 23).
- (6) De wereld heeft de rechtvaardige Vader niet gekend, maar de Zoon kende Hem. Het is de Zoon die de Vader bekend heeft gemaakt, zodat de gelovigen zouden erkennen dat de Vader de Zoon heeft gezonden (vs. 25).

Al deze details tonen duidelijk aan dat Christus' zending was volbracht. Prijs Hem!

A.E. Bouter

Christus' gebed tot de Vader

9

Bevrijding

Met 'bevrijding' lijken veel gelovigen niet echt iets te kunnen beginnen, in elk geval veel minder dan met begrippen als 'verlossing' of 'rechtvaardiging'. Laten we eens het beeld oproepen van een lam dat heel goed gereinigd is en volstrekt schoon voor ons staat. Maar dit lam weet dat het elk moment weer in de modder kan vallen, ja, dat dat zelfs zal gebeuren.

Daardoor komt het steeds opnieuw in situaties terecht die volledig in tegenspraak zijn met zijn eigen natuur, die anders is dan van een varken, dat zich graag in de modder rondwentelt (2 Petr. 2:22).



Dit denkbeeldige lam maakt duidelijk wat het betekent wanneer wij als Christen wel gereinigd zijn van onze zonden, maar ons niet van de macht van de zonde bevrijd weten: een vreselijke toestand!



De apostel Paulus legt in de Brief aan de Romeinen duidelijk uit hoe en waarom Christenen van de macht van de zonde bevrijd zijn. Daarbij beschrijft hij ook welke ervaringen een opnieuw geboren mens soms opdoet, totdat hij zover komt dat hij ook in de praktijk als een bevrijd Christen gaat leven (Rom. 5:12-9:4).

Dit gedeelte kan op het eerste gezicht wat moeilijk te begrijpen zijn. Maar het is fundamenteel voor ons geloofsleven. Zonder dit onderricht begrepen te

hebben, kunnen we niet gelukkig leven en ook nauwelijks vooruitgang boeken in andere facetten van de waarheid. Want bij een niet-bevrijd Christen draait het, zoals we nog zullen zien, te veel om zichzelf. Dat zou veranderen wanneer deze Christen zich meer diepgaand met Christus of de waarheid zou bezighouden. Laten we enkele stappen bekijken die we moeten begrijpen om als Christen een werkelijk gelukkig leven te kunnen leiden.

Stap 1: Wat met Christus gebeurd is, heeft betrekking op ons (Rom. 5)

In het tweede deel van hoofdstuk 5 (vanaf 5:12) laat de apostel Paulus zien dat alle gelovigen onder de invloed van het werk van de Heere Jezus staan. Zijn bewijsvoering is zowel overtuigend als eenvoudig: wat Adam deed (doordat hij Gods gebod overtrad), had effect op al zijn nakomelingen. Allen hebben de zonde geërfd, allen begaan zelf zonden en allen moeten sterven. Precies zo heeft wat Christus aan het kruis heeft gedaan, zijn uitwerking op degenen die Hem toebehoren: allen zijn door Hem in de positie van rechtvaardigen geplaatst.

Geen van deze twee feiten kan weerlegd worden: dat alle nakomelingen van Adam moeten sterven, weet iedereen. En dat allen die bij Christus horen, gerechtvaardigd zijn, heeft Paulus zojuist uitvoerig laten zien (zie hfdst. 5:1). Daarmee staat vast: de handeling van het toenmalige hoofd heeft steeds zijn uitwerking op het hele nageslacht (of familie).

Stap 2: Dan zijn wij dus als dood te beschouwen

De tweede stap is een voortzetting van de eerste, en nu gaat het alleen nog om de familie die Christus toebehoort. Indien ik tot deze nieuwe familie behoor, wanneer mijn 'Hoofd' in die zin Christus is, dan geldt Zijn dood ook voor mij: als Christus gestorven is, zijn wij ook gestorven. Wanneer Hij 'voor de zonde' gestorven is (6:10), dan zijn wij dat ook (6:2)! Wanneer Hij dus aan het domein van de zonde ontkomen is en nooit meer met haar iets van doen heeft, dan geldt dat ook voor ons. (Uiteraard heeft Hij nooit zonde in Zich gehad, en bij ons woont de zonde nog steeds in ons. Maar hier wordt bedoeld dat Christus na Zijn dood nooit meer iets met zonde te maken zal hebben of daarmee rekening moet houden).

Stap 3: Wie dood is, is vrij

Dit punt is ten eerste vanzelfsprekend en ten tweede wordt het uitdrukkelijk door Paulus bevestigd: 'Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde' (6:7). Een slaaf moet, zo lang hij leeft, zijn heer gehoorzamen. Maar als hij gestorven is, heeft zijn heer geen gezag meer over hem. Het zou een onjuiste voorstelling zijn dat de slaaf na zijn dood nog steeds zijn heer zou moeten gehoorzamen. Omdat de gelovige dus met Christus gestorven is, heeft de zonde als vroegere meester geen gezag meer over hem; hij hoort nu bij de familie van Christus.

Stap 4: Wie dood is, moet zichzelf ook als dood beschouwen

God heeft ons gezegd dat wij dood zijn. Hij beschouwt ons als gestorven, omdat wij bij Christus horen, Die gestorven is. Wanneer God ons zo ziet, kunnen en moeten wij ons ook zo gedragen. Wij kunnen en moeten ons ten opzichte van de zonde als dood beschouwen, d.w.z. wij hoeven haar niet te gehoorzamen, maar kunnen gewoon de Heere danken dat wij op deze verzoeking niet hoeven in te gaan. En we hebben niet alleen het recht, maar ook de plicht en de roeping om onszelf als dood voor de zonde te beschouwen (zie Rom. 6:11).

Stap 5: Dan moet ik dus de wet houden om niet meer te zondigen? (Rom. 7:1-6)

Hoe kan een Christen nu zo leven dat het de Heere behaagt? De eerste opwelling van veel – ook gelovige – mensen is vaak dat ze regels willen naleven.



Ook denken ze dat in eigen kracht te kunnen doen.

Dan rijst de vraag: moet ik proberen de wet te houden om niet meer te zondigen? Dat zou zeker gedoemd zijn om te mislukken. Wij hebben niet de kracht om ons aan de wet te houden. Wij zijn 'niet onder de wet, maar onder de genade' (6:14). Ja, we zijn – door de dood van Christus – zelf 'aan de wet' gestorven. 'Door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet' (7:4).

Stap 6: Maar waar haal ik de kracht vandaan om zo te leven? (Rom. 8:1-4)

Voor een gelovige is het duidelijk dat hij kracht nodig heeft om God in zijn leven te behagen. Wij hebben die kracht niet in onszelf, ook niet in onze nieuwe natuur, die God ons met het opnieuw-geboren-zijn geschonken heeft. De nieuwe natuur heeft goede eigenschappen en is van goede wil, maar ze heeft geen innerlijke kracht. Deze kracht schenkt God ons; Hij geeft ons de Heilige Geest. Deze doet ons nadenken over Christus, vervult ons met vreugde en leidt ons – wanneer wij falen – tot het veroordelen van onszelf, zodat Hij ons daarna weer over Christus kan laten nadenken. Hij laat ons zien dat God ons nu 'in Christus' ziet en niets bij ons vindt dat ons verdoemenis zou brengen (8:1). Hij laat ons ook zien hoe verschrikkelijk de zonde is, en dat God die in Christus veroordeeld heeft (8:3). En het resultaat? Wij mogen 'wandelen naar de Geest', d.w.z. leven in de kracht van de Heilige Geest (8:4). Het vervullen van de rechtvaardige ei-

sen van de wet wordt hier zagezegd een bijproduct (als wij wandelen naar de Geest, doen we zelfs meer dan de wet eist).

Stap 7: En als mijn ervaring dat weerspreekt?

De leer over de bevrijding is op zich eenvoudig: wij zijn dood! Dat is zo, omdat God het zegt. En als doden zijn we bevrijd – zowel van de macht van de zonde als van de wet.

Ons eigenlijke probleem ligt in de praktijk van de bevrijding. Het probleem namelijk dat onze ervaring de leer lijkt tegen te spreken. God zegt dat wij dood zijn, maar wij voelen dat niet en onze ervaring is vaak anders. Wij reageren wel degelijk op provocaties, verleidingen enz. Als wij proberen in eigen kracht deze cyclus te doorbreken, zullen we falen. En wel zo lang tot we – vaak uit bittere ervaring – de volgende punten leren (Paulus schrijft hier in de ik-vorm, niet omdat het om hemzelf zou gaan, maar omdat dit gedeelte over persoonlijke ervaring gaat).

- I. De wet, een wetmatigheid of een wettische houding kan mij niet helpen om God te behagen. Deze dingen kunnen mij alleen veroordelen.
- II. Wanneer ik in eigen kracht God wil behagen, faal ik steeds opnieuw (7:15-16, 19).
- III. God heeft gelijk als Hij mij veroordeelt (7:12).

IV. Niet ik bega de zonden, maar de in mij wonende zonde, deze drijvende, stuwende kracht, die niets anders kan en wil dan zondigen (7:17).

V. In mijn vlees, d.w.z. in wat ik van nature ben, woont niets goeds (7:18).

VI. Ik heb geen kracht om mijzelf te bevrijden, maar heb een Bevrijder van buiten nodig (7:24).

VII. Ik neem een heel nieuwe positie voor God in: in Christus Jezus en daarom niet onder de verdoe-menis (8:1). God heeft mij lief, zelfs als ik gezondigd heb.

Sommigen trekken snel lering uit deze ervaring, anderen zijn daar jaren mee bezig. Sommigen willen ook het volle Evangelie van het heil – inclusief bevrijding uit de macht van de zonde – horen en bijna onmiddellijk in geloof aannemen en zich daarom niet langer bevinden in de toestand die in Romeinen 7 beschreven wordt.

Maar het belangrijkste is niet hoelang het duurt, maar dat we werkelijk in Romeinen 8 'arriveren': dat we het niet in eigen kracht proberen, maar leven in de kracht van de Geest (8:4).

De bevrijding uit de macht van de zonde in praktische zin is eigenlijk ook eenvoudig: een macht moet buigen voor een sterkere macht. Wij hebben het vlees, de zondige natuur, nog in ons. Maar wij hoeven haar driften niet

meer te gehoorzamen. In eigen kracht kunnen wij niet standhouden. Maar, als wij in verbondenheid met de Heere leven en de Geest van God toestaan dat wij ons met Christus bezighouden, dan kunnen wij als blij Christenen leven. En wanneer wij falen, dan belijden we dat, zodat we weer in de kracht van Gods Geest kunnen leven.

De kracht van de oude natuur wordt dus verslagen door de sterkere kracht van de Heilige Geest, zoals de zwaartekracht door een magneet (bij stukken metaal) of door aerodynamica (bij een vliegtuig) kan worden overwonnen.

Samenvatting

Christenen behoren Christus toe. Daarom maakt God hen één met de gestorven en opgestane Christus. Dat laatse gaat verder dan de lessen uit de Romeinenbrief en wordt uitgelegd in de brieven aan Efeze en de Kolossenzen. De positie van Christus is hun positie. De gelovige accepteert dat. Wanneer we met Christus gestorven zijn, bevinden we ons niet meer in de macht van de zonde en ook niet onder het gezag van de wet. Wij hoeven de zonde niet meer te dienen, maar kunnen (en moeten) een heel nieuw leven leiden. De kracht daarvoor vinden we niet in onszelf, maar in de Heilige Geest.

Michael Hardt

100 redenen waarom jij de Heere Jezus nodig hebt

4. Omdat er niemand anders is, die voor jou heeft willen sterven

Stel je voor dat je een erg ongeluk hebt en in een brandende auto vastzit. Een wedloop tegen de tijd. Enkele hulpverleners bespreken hoe ze je kunnen redden. Ze overleggen wat de eenvoudigste oplossing zou zijn. Maar dan komt er iemand, opent zonder te aarzelen de autodeur, werpt zich moedig in het vuur en redt je uit de vlammen. Wie heeft je dan gered? Degenen die met al hun goede ideeën kwamen? Of toch de helper die zich zonder te aarzelen in de vlammen geworpen heeft?

De lijst van hen die je de weg tot God willen verklaren, is nogal lang. Maar de lijst van hen die er inderdaad alles voor gedaan hebben, zodat je ook werkelijk tot God kan komen, is uiterst kort – er staat namelijk slechts één Persoon op: Jezus Christus. Er is maar één Verlosser, Die Zich 'in de brandende auto' geworpen heeft!

Gods oordeel over de zonde kun je in Romeinen 6:23 nalezen: 'Want het loon van de zonde is de dood'. Dat betekent dat zonde met de dood bestraft moet worden. De dood is dus nodig om dit probleem op te lossen.

De Heere Jezus is de Enige, Die je het aanbod doet in jouw plaats daarvoor te sterven – en dat deed Hij bijna 2000 jaar geleden. Er is verder niemand die zich in 'de vlammen van de auto' geworpen heeft om jou te kunnen redden. Terwijl al die anderen nog overleggen hoe men tot God zou kunnen komen, is de Heere Jezus allang aan het kruis gestorven om de weg tot God vrij te maken. Hij is de Enige Die voor je gestorven is om jou te verlossen! Niemand anders!

'Christus is voor ons gestorven toen wij nog zondaars waren.'

Romeinen 5:8

Alexander Schneider

Talenten laten excelleren

Op veel scholen zijn slogans te lezen zoals 'waar talenten excelleren'. In het onderwijs wordt veel over talenten gesproken. De Bijbel spreekt ook over talenten. Lees de gelijkenis van de talenten maar in Mattheus 25:14-30. Maar De Bijbel spreekt er wel op een heel andere manier over:

Op school	In de Bijbel
Een goede eigenschap in mij die ik moet ontplooiën	Een gekregen genade van God, die ik mag aanwakkeren
Voor mezelf	Om te dienen zodat het anderen goed gaat
Om zelf te schitteren	Tot eer van de Heere

In de genoemde gelijkenis staat iets wat in de maatschappij en ook bij veel 'naamchristenen' over het hoofd wordt gezien. Dat lees je in vers 15: 'Aan de één gaf hij vijf talenten, aan de ander twee en aan de derde één, ieder naar zijn eigen bekwaamheid.' De slaven kregen talenten naar hun eigen bekwaamheid. Er worden dus twee dingen onderscheiden:

1. talent – Het is een door God gegeven 'gaf hij' geestelijke capaciteit (Zie 1 Petrus 5:10,11).
2. eigen bekwaamheid - natuurlijke capaciteiten en aanleg.

Een talent in de Bijbel is dus meer dan iets van de natuur. En: De Heere geeft jou talenten (in Zijn wijsheid!) die in lijn zijn met jouw aanleg en capaciteiten.

Waar en wanneer kun jij iets voor de Heere en voor het geloofsleven van een ander betekenen? Daar liggen jouw talenten die de Heere jou, ook als jonggelovige, wil geven!

PS: door ze te gebruiken, wakker je ze aan en worden het er eventueel vanzelf meer!

Marcel Ros

Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?

Deel 4: Geest, ziel en lichaam

Gods Woord laat ons zien dat de mens bestaat uit drie 'onderdelen', die je maken tot wie je bent: geest, ziel en lichaam (1 Thess. 5:23 - noemt ze alle drie samen). Je geest en ziel samen zijn je persoonlijkheid; die is onzichtbaar, maar uit zich via het lichaam, door woorden, gezichtsuitdrukkingen en gedrag, enz. Je lichaam is materieel, fysiek, en tenminste de buitenkant ervan is voor iedereen zichtbaar.



Daarbij omvat je geest meer je verstand, je intellect; en je geest geeft je ook de mogelijkheid tot een geestelijke gemeenschap met God. Bij je ziel gaat het om je emoties, je gevoelens, en ook instincten. Dieren hebben geen geest, en hun ziel is van een lagere orde dan de menselijke ziel; zij hebben hun ziel niet door God ingeblazen gekregen (Gen. 2:6; 'een levend wezen' is lett. 'een levende ziel'); die is bij hen vooral beperkt tot instincten.

Je geest is het kwalitatief hogere, waardevollere deel van je persoonlijkheid.

Soms speelt je ziel je parten: je bent ergens ontzettend bang voor; dan hebben wij als mensen de mogelijkheid om verstandelijk redenerend te zeggen: hoewel ik er bang voor ben, ga ik toch dit of dat doen.

Ik heb al vaker het volgende gelezen: als er ergens een prairiebrand is, komen allerlei dieren in sneltreinvaart aangerend – wég van de brand. Maar je kunt meemaken dat een man wegrent, omdat hij doodsbang is voor het vuur, maar daarna tóch zegt: ik blijf hier. Daar staat hij rustig, ondanks het

aanstormende vuur; hij steekt een stuk natuur om zich heen in brand, het gras verbrandt, en als de grote prairiebrand dichtbij komt, vindt die geen voedingsbron meer voor vuur en laat die man ongedeerd. Zijn verstand heeft het als het ware gewonnen van zijn instincten en gevoelens.

Daar heb je al meteen een verschil tussen jou en bijvoorbeeld allerlei apen. Apen volgen hun instincten. Een stier die geslachtsrijp wordt, volgt zijn driften. Een mannetjesleeuw wordt geleid door zijn hormonen, als hij zijn harem tegenkomt.

En wij als mensen? Als gelovigen? Wij hebben óók instincten, driften en hormonen. Maar als het goed is, zijn die niet bepalend voor onze keuzes. Met onze instincten en hormonen kunnen we verkeerd gedrag ook nooit goedpraten voor God. Hij kan nooit een gedachte of uitvlucht accepteren als: 'Heere, ik wilde dat niet doen, want Uw Woord zegt dat het zonde is; maar echt waar, ik kón gewoon niet anders!...'.

Met zo'n gepraat zouden we laten zien dat we ons hebben verlaagd tot het niveau van een beest.

Sommige tieners maken een grote rekenfout. Ze zien hun lichamelijke ontwikkeling, stellen vast dat ze geen klein kind meer zijn en dat 'alles' functioneert, en denken: nu zijn er we 'dus'

rijp voor. Niet dus! Want onze Schep- per-God heeft voor seksualiteit een heiligd kader gegeven: één man trouwt met één vrouw, voor het leven. Het gaat dus om volwassenen, om volgroeide menselijke wezens, en dus niet om jongens en meisjes en ook niet om tieners, hoe mooi ze er ook uitzien. Dat basisprincipe uit Gods handleiding hebben we al gezien. Pas in het huwelijk worden twee mensen voor hun hele leven één vlees, d.w.z. een onverbreekelijke eenheid, en schamen zich niet voor elkaars naaktheid. Dus: pas als ze volwassen zijn én getrouwd.

Het is nodig dat elk 'element' van ons mens-zijn volwassen is, voor we beginnen aan een relatie. Daarover hopen we de volgende keer na te denken.

Wordt vervolgd.



Erwin H.W. Luimes

Lees eens deze brochure: 'Gods weg is de beste', door Brian Warnes (over de keus van een huwelijkspartner)

Overzicht van de brief van Jakobus

De Jakobusbrief neemt onder de brieven van het Nieuwe Testament een speciale plaats in. Hij komt uit een overgangperiode (Jodendom → Christendom) en is nog gericht aan alle twaalf stammen van Israël. De brief wil: -in tijden van beproeving voor allerlei gevaren van de oude natuur en voor de wereld bewaren; -het Christelijke geloof, dat voor de destijds geadresseerden nog nieuw was, versterken.

Op www.debijbelvoorjou.nl/article/jakobus staan nog 5 artikelen van 5 verschillende schrijvers met een duidelijk verband tot de Jakobusbrief:

- Beproevingen en verzoeken
- Arm en rijk
- Geloof en werken
- Spreken en de tong
- Gebed van het geloof

SCAN ME



Gegeven door één Herder

De Jakobusbrief hoort bij de oudste brieven van het Nieuwe Testament en is door God ingegeven (2 Tim. 3:16). Op Jakobus, de schrijver van de brief, is van toepassing wat Petrus later heeft gezegd: '(...) heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken' (2 Petr. 1:21). Jakobus brengt – evenals het boek Spreuken – veel praktische thema's ter sprake, zodat je de woorden van Salomo ook op de Jakobusbrief kunt toepassen: 'De woorden van wijzen zijn als prikkels en als spijkers, diep ingeslagen door meesters in het verzamelen. Zij zijn (in)gegeven door één Herder' (Pred. 12:11). Als een herder maakt Jakobus zich zorgen om zijn 'broeders' uit de twaalf stammen van Israël.

De 'broeders' van de twaalf stammen van Israël

Vijftien keer spreekt Jakobus de (geliefde) broeders aan. Hij bemoedigt ze om de velerlei beproevingen en verzoeken als een bewijs van hun geloof te zien. Beproefd geloof dat standhoudt, leidt tot vreugde (hfdst. 1:1-3). Met de aanhef 'broeders' worden dus niet in de eerste plaats de 'broeders naar het vlees', maar de 'broeders in het geloof' bedoeld. Tot de twaalf stammen van Israël behoorden ook degenen die al in de Heere Jezus geloofden.

Dat wordt ook bevestigd door de andere plaatsen waar hij de broeders aanspreekt. Hij herinnert ze aan de gevende God, die ons door de wedergeboorte nieuw leven heeft gegeven

(hfdst. 1:17-18). Jakobus maakt zich één met de broeders op het fundament van de opstanding en de nieuwe schepping, dus op het fundament van de Christelijke waarheid.¹

Zondaars en rijken

Op andere plaatsen spreekt Jakobus in de eerste plaats degenen uit het volk aan die de Heere Jezus nog niet hebben aangenomen:

- zondaars, twijfelaars, zij die dubbelhartig en onstandvastig zijn (hfdst. 1:7-8; 4:8; 5:20),
- rijken die denken zonder God in materiële zin alles te hebben (hfdst. 1:11; 2:6; 5:1-6),
- zij die niet voor rede vatbaar zijn (hfdst. 3:13-17),
- ongelovigen die geen werken van het geloof kunnen tonen (hfdst. 2:20).

Het is zijn diepste wens dat de ongelovigen (of gestruikelde gelovigen) van hun dwaalweg terugkeren om hun zielen te redden van de dood (hfdst. 5:20). Jakobus heeft een bijzondere liefde voor zijn volk.

Zij die struikelen

Bovendien spreekt Jakobus ook hen onder de gelovigen aan bij wie geen goede levenspraktijk zichtbaar was. Als een herder maakt hij zich in alle nederigheid zorgen om ze. Dat komt al aan het begin van de brief tot uitdrukking, waar hij zich een 'dienstknecht van God en van de Heere Jezus Christus' noemt. Deze nederigheid wordt nog duidelijker

¹ De dertien andere plaatsen bevestigen dat: hoofdstuk 1:19; 2:1,5,14; 3:1,10,12; 4:11; 5:7,9,10,12,19.

wanneer Jakobus, die een steunpilaar van de gemeente in Jeruzalem was, zich met de toestand van de gelovigen vereenzelvigt en zegt: 'Want wij struikelen allen in veel opzichten' (hfdst. 3:2).

Met nederigheid en moreel overwicht wijst hij in liefde op de verschillende uitwassen van de oude natuur die in het leven van een gelovige niet zouden mogen voorkomen:

- zondige begeerte (hfdst. 1:14-15; 4:1-3),
- een overdreven nadruk op het uiterlijk (hfdst. 2:3a),
- minachting (hfdst. 2:3b),
- onverschilligheid tegenover behoeftigen (hfdst. 2:14-16),
- zij die hun tong niet in toom houden (hfdst. 3:3-12; 4:11; 5:9),
- afgunst en twist (hfdst. 3:13-18),
- vriendschap met de wereld (hfdst. 4:4),
- hoogmoed (hfdst. 4:5-10,16-17),
- eigenwilligheid, oppervlakkigheid, zelfvertrouwen (hfdst. 4:13-14).



Op enkele plaatsen in de Jakobusbrief is het onderscheid niet altijd zichtbaar of een uitspraak betrekking heeft op een (gestruikelde) gelovige of op een ongelovige. Dat geldt met name dan als het om de echtheid van het getuigenis gaat. Ook vandaag kan een gelovige die openlijk zondigt nauwelijks worden onderscheiden van een ongelovige die een Christelijk getuigenis (of belijdenis) heeft.

Grondslag van hun geloof

Een herder beschermt tegen gevaren door goed voedsel te geven en wonden te verbinden (Ezech. 34:15-16). Jakobus doet dit door (rekening houdend met het begrip van zijn lezers) ze van de Christelijke grondslag van hun geloof bewust te maken. Daarbij maakt hij hun harten klaar voor de grondige onderwijzing van het Evangelie van genade:

- de wedergeboorte, het nieuwe leven en de nieuwe schepping (hfdst. 1:18),
- de wet van de vrijheid als levensprincipe van de nieuwe schepping (hfdst. 1:25),
- de Heere der heerlijkheid (hfdst. 2:1),
- de Geest Die in ons woont (hfdst. 4:5),
- het principe van belijden en vergeving (hfdst. 5:16),
- de broederliefde (hfdst. 1:16,19; 2:5),
- de Christelijke hoop (hfdst. 5:8).

Deze opsomming laat duidelijk zien dat

Jakobus het Evangelie van genade kent en dat zijn brief een *Christelijke brief* is die de gelovigen uit het volk Israël op de *Christelijke grondslag* aanspreekt.

Synagoge

Jakobus' principiële erkenning van de samenkomsten in synagogen lijkt in tegenspraak met zijn terechtwijzing van enkel het niet-geestelijke gedrag in deze samenkomsten.

Daarbij dient echter te worden bedacht dat er onder de Joodse synagogen vele waren waar de wet en de profeten gelezen en in ere gehouden werden. Zulke synagogen waren zowel voor de Heere Jezus (Matth. 4:23; Luk. 4:16



Synagoge in Kitzingen

e.v.) als voor de apostelen (tijdelijk) geliefde plaatsen om naar binnen te gaan, want daar kregen ze de vrijheid om het Woord te lezen en te verklaren (Hand. 9:20; 13:15; 18:4,19; 19:8). Aan de andere kant weten we dat de

'blindgeborene' uit de synagoge werd geworpen (Joh. 9:22-35). De Heere Jezus gebruikt dit voorval als aanleiding om onderwijs te geven over het naar buiten leiden van Zijn eigen schapen uit het Jodendom (Joh. 10:3-4). Dit proces liep door het hele boek Handelingen heen. De Heere Jezus verdroeg in genade deze overgangstoestand tot aan de verwoesting van Jeruzalem en de tempel, het voor iedereen zichtbare oordeel over het Joodse systeem. Het onderwijs van de Hebreeënbrief, ten slotte, is bedoeld om de gelovigen op te roepen met dit religieuze systeem te breken (Hebr. 13:13).

Jakobus, de broer van de Heere Jezus

Jakobus, de schrijver van de brief, moet worden onderscheiden van andere personen met dezelfde naam:

- Jakobus, de zoon van Zebedeüs (Matth. 4:21 o.a.), die vroeg de martelaarsdood stierf;
- Jakobus, de zoon van Alfeüs (Matth. 10:3 o.a.), die voor het laatst in Handelingen 1:13 wordt genoemd;
- Jakobus de kleine (Mark. 15:40), over wie we verder niets weten.

Jakobus, de broer van de Heere Jezus, kwam kennelijk door de dood en de opstanding van de Heere Jezus tot geloof. Hij verrichtte zijn dienst in deze overgangperiode, die enerzijds het einde van de Joodse periode en anderzijds het begin van de Christelijke periode vormde. Over zijn dood en zijn dienst zijn talrijke bijzonderheden bekend die tot een beter begrip van

de brief leiden:

1. Als broer van de Heere Jezus was Jakobus een Jood.
2. Eerst geloofden de broers van de Heere niet in Hem, dus ook Jakobus niet (Joh. 7:3-5).
3. Na de opstanding verscheen de Heere aan Jakobus (1 Kor. 15:7).
4. Kort daarna behoorde Jakobus tot degenen die in de bovenzaal bijeen waren (Hand. 1:13,14).
5. De apostel Paulus ontmoette Jakobus in Jeruzalem (Gal. 1:18-19).
6. Jakobus nam een bijzondere plaats in onder de gelovigen, bijv. als opziener (of herder) (Hand. 12:17).
7. Jakobus werd als steunpilaar van de gemeente gezien (Gal. 2:9).
8. Jakobus ging om met gelovigen uit de heidenen, respecteerde echter ook bezwaren van de Joden (Gal. 2:12).
9. Jakobus kon zowel zwijgen als luisteren en ook met autoriteit spreken (Hand. 15:13).

10. Jakobus bood onderdak voor Paulus, zijn reisbegeleiders en alle oudsten als het ging om het werk van God onder de heidenen (Hand. 21:18).

Samenvatting

De Jakobusbrief richtte zich toen en richt zich nog steeds tot gelovigen die in een niet Christelijk religieus systeem vastzitten. Destijds was dat het Jodendom, vandaag is dat het dode Christendom. Jakobus doet in zijn brief een beroep op de ontvangers ervan om in hun praktische levenshouding een getuige te zijn. Wij worden aangespoord om in de kracht van de Heilige Geest het lichaam c.q. de tong in toom te houden (hfdst. 3:2-6). Door gebed en (geloofs)vertrouwen zullen we in beproevingen vreugde, en in verzoeking en redding ervaren.

Andreas Hardt



Want wij struikelen allen in veel opzichten. Als iemand in woorden niet struikelt, is hij een volmaakt man, die bij machte is om ook het hele lichaam in toom te houden. Zie, wij leggen de paarden een bit in de mond, opdat ze ons zouden gehoorzamen, en wij sturen daarmee heel hun lichaam.

Jakobus 3:2-3

2 Thessalonicenzen

En onze Heere Jezus Christus Zelf en onze God en Vader, Die ons heeft liefgehad en ons een eeuwige troost en goede hoop gegeven heeft uit genade, moge uw harten vertroosten en u in elk goed woord en werk versterken.

2 Thessalonicenzen 2:16-17

2 Thessalonicenzen is, evenals 1 Thessalonicenzen, pastoraal van karakter, maar stelt de subtiele invloeden aan de kaak die deze jonge gemeente al snel dreigden te beroven van haar frisse, vurige liefde voor de Heere, haar krachtadige geloof en haar volharding te midden van vervolging. De apostel waarschuwt de gelovigen voor de komst van de antichrist, die nog moet plaatsvinden, maar ook voor de verborgenheid van de weteloosheid die op dat moment al aan het werk was om wat van God was, te ondermijnen. Daarom voegt hij nu ook aan de verfrissende bemoediging van de eerste brief oprechte vermaningen toe: het gebruik van zout, om het getuigenis van God te bewaren.

Brieven die zogenaamd van Paulus afkomstig waren, hadden de Thessalonicenzen voorgehouden dat de dag van de Heere al aangebroken was – een listig bedrog van de vijand

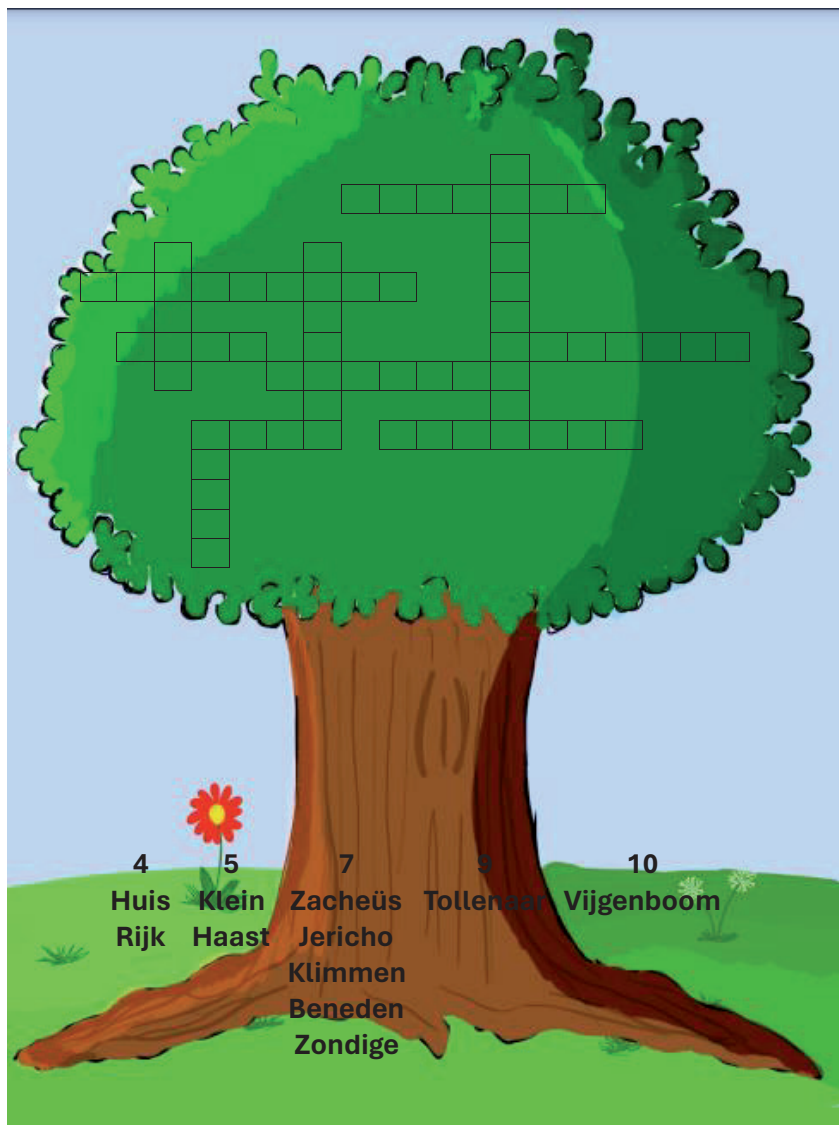
waarmee hij probeerde hun vertrouwen te ondermijnen wat betreft de komst van Christus voor de Gemeente vóór de ontzagwekkende dag van Zijn oordeel over de wereld. Paulus corrigeert deze verkeerde opvatting en hoofdstuk 2 is een bijzonder treffend profetisch gedeelte over de dag van de Heere, die pas kan plaatsvinden wanneer de Gemeente is opgenomen naar de hemel.

In contrast met de boze werken en woorden van de antichrist worden de gelovigen bemoedigd om vast te staan in alle goed werk en woord. Het is dan ook een boek dat ons onderscheidingsvermogen en standvastigheid kan geven met betrekking tot de dingen die het Christelijk getuigenis zwakker dreigen te maken. In deze brief is de komst van de Heere prominent aanwezig in elk hoofdstuk.

Leslie M. Grant

Legwoordenpuzzel

Vul de woorden op de juiste plek in de puzzel in. Ze passen maar op één plek.



Hoererij – Gods weg naar genezing

In onze maatschappij is op seksueel gebied (bijna) alles toegestaan. Iedereen lijkt vrij om alles te doen wat hij graag wil. Onder ware Christenen echter ziet dat er anders uit. Gods Woord is voor ons maatgevend. Ook vandaag nog.



Vlucht weg van de hoererij!

In onze geseksualiseerde samenleving worden we bijna dagelijks blootgesteld aan prikkels en verleidingen. Als discipelen die hun Meester trouw willen blijven, hebben we daarom in dit opzicht in het bijzonder de bewaring van de Heere nodig. Maar om onszelf te bewaren (1 Joh. 5:18), hebben we vaak de mogelijkheid om dapper weg te vluchten van de hoererij (zie 1 Kor. 6:18). In andere gevallen helpt het om ons te richten op positieve andere bezigheden, het goede na te jagen en zo het kwade te mijden. Juist door zulk gedrag verhinderen we de toename van seksuele verlangens én de afbraak van de bestaande drempels.

Als de nood bijzonder hoog en aanhoudend is, kan het helpen een begripvolle mede-Christen in vertrouwen te nemen. Zo kan de Heere ons te midden van het kwaad dat ons omringt, helpen en voor struikelen behoeden. Een bijzondere motivatie om ons lichaam te bewaren en daarmee God te verheerlijken, is het feit dat de Heere Jezus ons ten koste van Zijn leven heeft

verworven: 'U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam (...)' (1 Kor. 6:20).

Hoererij – wat zegt Gods Woord?

Wat is hoererij? Het gaat om elke vorm van buitenechtelijk geslachtsverkeer, of men nu getrouwd is of niet. Het feit dat het woord in het Nieuwe Testament ongeveer 26 maal (alleen al als zelfstandig naamwoord) voorkomt, laat zien hoezeer we allemaal op onze hoede moeten zijn.

Wat tegenwoordig een 'slippertje' wordt genoemd, is in Gods ogen hoererij en echtbreuk. Het is verkeerd als we het kwade niet meer kwaad noemen: 'Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht, en licht als duisternis; die bitter voorstellen als zoet en zoet als bitter' (Jes. 5:20). In zo'n tijd leven wij. Dat betreft niet alleen mensen die zich bewust van het geloof distantiëren. Ook in sommige Christelijke kerken komt het voor dat bijvoorbeeld het uitleven van homoseksualiteit wordt beschouwd als door

God toegestaan. Dat is niets anders dan lastering. Het is de vervulling van het Woord uit Jesaja 5. God toont ons in Zijn Woord dat Hij zulk gedrag als een zonde en gruwel veroordeelt.

Want wat is een 'slippertje'? Het gaat om een buitenechtelijke, bewust kortdurende seksuele relatie tussen twee mensen, van wie er ten minste één getrouwd is. Het feit dat deze intieme relatie tijdelijk is, is al in strijd met Gods Woord. Want volgens Genesis 2:24 en 1 Korinthe 7:9 heeft seksualiteit alleen een legitieme plaats binnen het huwelijk en mag daar niet van worden losgemaakt. Een 'slippertje' wordt door God niet toegestaan. Het laat een bevrediging van begeerten zien en vernietigt een huwelijk dat door God is ingesteld.



Het juiste gedrag na een misstap

Echtbreuk en hoererij zijn zonden, ook in de 21e eeuw. Dit is in Gods ogen zo erg, dat het de relatie van de gelovigen tot een persoon die deze zonde heeft begaan, dramatisch verandert. God laat ons door de apostel Paulus meedelen dat we de omgang met iemand die zich Christen noemt, maar hoererij heeft gepleegd volledig

moeten opgeven: 'Nu evenwel schrijf ik u, dat gij niet moet omgaan met iemand, die, al heet hij een broeder, een hoereerder, geldgierige, afgodendienaar, lasteraar, dronkaard, of oplichter is; met zo iemand moet gij zelfs niet samen eten'. (1 Kor. 5:11).¹

Steeds weer wordt (vaak anoniem) gevraagd wat de juiste houding is als iemand hoererij heeft gepleegd. Allereerst kunnen we zeggen: hulp zoeken is in zo'n situatie een juiste stap. Maar daarbij is het ook verstandig om de goede, Bijbelse houding tegenover de zonde aan te nemen.

Helaas hebben we af en toe de indruk dat vragenstellers in de eerste plaats er een bevestiging voor zoeken dat met een belijdenis voor God alles in orde is. Sommigen menen dat ze vervolgens weer kunnen overgaan tot de orde van de dag. Dat is echter niet zo, zoals het ernstige gedeelte uit 1 Korinthe 5 duidelijk maakt. Op dit punt blijkt of iemand werkelijk tot God vlucht en van harte berouw en verdriet heeft over wat hij deed. Hij zal zijn schuld belijden en vergeving ontvangen, gereinigd worden.

Juist 1 Korinthe 6:16-18 wijst erop dat

¹ Het valt op dat in het geciteerde vers (overgenomen uit de NBG) sprake is van een 'hoereerder', die dus door de zonde van hoererij wordt gekenmerkt. In andere verzen van dit hoofdstuk staat: 'die deze daad begaan heeft' (vs. 2), 'die dat zo gedaan heeft' (vs. 3). Kennelijk ziet God in het geval van hoererij principieel de ene 'daad' als bepalend aan, zelfs als die slechts soms of niet regelmatig gebeurt. Dat betekent niet dat er in dit opzicht niet ook in een heel speciale context een uitzondering zou kunnen zijn, waarbij we in de zin van Galaten 6:1 van een 'misstap' moeten spreken. Uitzonderingen echter blijven uitzonderingen en worden daarom niet beschouwd als een geval dat normalerwijs aanvaardbaar is.

deze zonde voor God bijzonder zwaar weegt en niet zomaar met een 'snelle' en mogelijk oppervlakkige schuldbelijdenis voor God uit de wereld kan worden geholpen. Menselijk gezien is het te begrijpen dat degene die in hoererij is gevallen, deze noodsituatie snel uit de weg wil ruimen. Maar het is nauwelijks voor te stellen dat aan deze daad van hoererij niet op z'n minst kwade gedachten zijn voorafgegaan. Het gaat immers om een zondige houding. Als hij daarom contact opneemt met een mede-Christen, moet hij ervoor openstaan om de zonde in het licht van God te zien. Dan zal hij begrijpen dat hij niet door schuld te belijden een vrijbrief voor zijn zonde krijgt.



Persoonlijk schuld belijden – voldoende?

Veel Christenen denken misschien oprecht dat schuld belijden aan de Heere ook bij de zonde van hoererij voldoende is om weer vrij voor God en mensen te kunnen leven. En inderdaad is de onmiddellijke schuldbelijdenis voor de Heere natuurlijk heel belangrijk – ook als het gewicht van de zonde pas veel later wordt erkend (vgl. David in Ps. 51 – op zijn vroegst een jaar na de echtbreuk met Bathseba, toen Nathan bij

hem was gekomen, vs. 2, knielde hij nederig neer en verootmoedigde zich!).

Maar Gods Woord toont duidelijk dat de plaatselijke gemeente erbij betrokken dient te worden, als iemand hoererij heeft gepleegd (1 Kor. 5). Daarom is het niet genoeg deze zonde te belijden aan de Heere en aan diegene met wie men buitenechtelijk intiem was. Salomo schrijft al met het oog op een bijna begane zonde van hoererij: 'In bijna alle kwaad heb ik verkeerd [*persoonlijke kant*], in het midden van de gemeente en de gemeenschap [*gemeenschapelijke kant*]' (Spr. 5:14). In bijna alle kwaad! (Lees voor het verband het hele hoofdstuk)

Vaak stuiten herders (zielzorgers), of aangesproken gelovigen echter bij aanwijzingen in deze richting op onbegrip. Als ze mensen die hoererij (een 'slip-pertje') hebben begaan, voorhouden dat het niet voldoende is deze zonde te belijden aan de Heere en aan diegene met wie men buitenechtelijk intiem was, krijgen ze vaak te maken met afwijzing. Het verzoek om aan de persoon met wie iemand intiem was schuld te belijden, is voor velen al te veel.

Beseffen we nog dat wij voor mensen en voor de Heere zondigen en Hem oneer aandoen als we hoererij en eventueel echtbreuk plegen? We handelen in strijd met ons Christelijk belijden als we zondigen.

Het is erg als deze zonde dan ook nog met een ongelovige wordt begaan, die

daardoor wel een heel verkeerd beeld van Christus en het Christendom moet krijgen! Als het zelfs twee gelovige personen zijn die zo handelen, is het natuurlijk nog verdrietiger. Beiden weten wat God van hoererij vindt en hadden dat moeten bedenken en het kwaad moeten mijden.

Helaas wordt niet zelden na een kort heen-en-weergepraat het contact met de zielzorger afgebroken door de vraagsteller. Hij is dan kennelijk niet bereid deze zonde te belijden aan een in dit opzicht verantwoordelijke gelovige. 'De Heere heeft mij vergeven. Meer heb ik niet nodig en meer kan niemand verlangen'. Omdat men dan vaak in de anonimiteit zou blijven, 'weet' niemand wie er heeft gezondigd. Niemand? Laten we niet vergeten dat God alles ziet! Als we hier niet met onze zonden afrekenen op de manier zoals God het wil, zal Hij ze ons op de Rechterstoel van Christus nog eenmaal voor ogen moeten houden – dat zou droevig zijn.

Bovendien zou niemand over het hoofd moeten zien dat het eigen geweten belast blijft, zolang men niet bereid is deze zonde te belijden, voor God, voor de betrokken persoon en voor de Christenen ter plaatse. Dit kan tot psychische schade leiden. En niet zelden heeft God het kwaad vroeg of laat Zelf geopenbaard, door op onverwachte wijze in te grijpen. Dan wordt de schaamte alleen maar groter. Deze weg is voor ons veel pijnlijker dan wanneer we zelf de dingen in overeenstemming met Gods Woord in orde zouden hebben gebracht.

God verwacht van ons dat we zelf de dingen op die plek belijden die Hij daarvoor heeft bestemd. Dat betekent dat iemand die hoererij heeft begaan, dat niet alleen aan de Heere en de 'medezondaar' belijdt, maar ook aan (een) daarvoor verantwoordelijke(n) van de plaatselijke gemeente.

De verantwoordelijkheid van de plaatselijke gemeente

Is dan de schuldbelijdenis tegenover God niet voldoende? Nee! Het onderwijst van de apostel Paulus in 1 Korinthe 5 toont het tegendeel: zo'n zonde openbaart dat die persoon in een zondige staat leeft², want hoererij en echtbreuk worden eigenlijk in alle gevallen voorafgegaan door een innerlijke ontwikkeling. Er kunnen bijvoorbeeld bij gehuwden voortdurend conflicten zijn. Dat opent de ontvankelijkheid voor anderen, voor slechte wegen. En God verlangt in 1 Korinthe 5 dat de gemeente dan duidelijk stelling neemt. De gemeente moet zo'n persoon, als die als Christen (broeder of zuster) bekend is en zich met zulke zondige zaken bezighoudt uit haar midden wegdoen, haar uit de gemeenschap van de gemeente buitensluiten.³

² Bij deze tekst mogen we natuurlijk niet vergeten dat hoererij slechts een deel uitmaakt van veel andere zonden. Zonden die Paulus in 1 Korinthe 5 en 6 noemt, mogen wij in geen geval geringer achten, over het hoofd zien of eraan voorbijgaan. Hebzucht en drankzucht enz. zijn in Gods ogen net zo erg. Helaas bestaat het gevaar dat we daar in dit opzicht een verkeerd gewicht aan toekennen.

³ Dat geldt overigens ook voor de vandaag steeds vaker voorkomende gevallen waarin oudere, bijv. weduwe of weduwnaar geworden gelovigen, zonder een burgerlijk huwelijk om belastingtechnische redenen of vanwege een dreigende pensioenverlaging (gaan) samenleven.. In Gods ogen is dat hoererij, ook als er een zogenaamd 'kerkelijk huwelijk' is voltrokken.

Dat God hoererij in de lijst van 1 Korinthe 5 en 6 heeft opgenomen, toont dat hier van de plaatselijke gemeente wordt geëist om een oordeel te vellen. Het is geen privéaangelegenheid die iemand alleen kan onderzoeken om erover te beslissen. Degene die heeft gezondigd, is hier helemaal niet toe in staat. Hij bevond zich immers in een moreel verwerpelijke toestand, zelfs als hij daarna de daad als zonde aan God heeft beleden. Met andere woorden: in het geval van hoererij is de belijdenis tegenover God alleen niet voldoende om de zaak naar Gods wil recht te zetten.

Dat betekent natuurlijk geenszins dat een oprechte schuldbelijdenis in zo'n situatie zonder betekenis of nutteloos zou zijn. In tegendeel! Het toont de gelovigen ter plaatse dat God al met Zijn werk van herstel is begonnen. In dat geval zal de duur van de gemeentelijke tucht (Matth. 18:18; 1 Kor. 5:13) ongetwijfeld korter zijn dan bij iemand die nog steeds zijn zonde verdedigt en mogelijk nog in zonde leeft. We zijn dankbaar voor ieder die de zonde niet alleen toegeeft, maar oprecht belijdt. God ziet het hart van diegene en vergeeft. Als mensen kunnen wij daar-entegen alleen door een zichtbaar vernieuwde levenswandel en een houding van verootmoediging van de betrokkene (vgl. Jak. 2:17-26) tot de overtuiging komen dat de zondige levenswandel heeft plaatsgemaakt voor een godvruchtig leven.

Echte schuldbelijdenis – echte droefheid – echte genezing

Natuurlijk is het beschamend als de gelovigen ter plaatse erover horen dat ik mij in een zondige toestand bevind. God echter heeft voorgeschreven dat de gemeente zich moet reinigen van het kwaad en zich van zo iemand, die Hij Zelf een 'kwaaddoener' noemt, moet afscheiden. Dat is de weg om deze dingen naar Gods maatstaven in orde te brengen. De mens is geneigd zich aan deze voor hem harde tucht te onttrekken door zich 'zuiver' voor te doen. Maar het ontgaat God niet als wij het kwaad dat we gedaan hebben, verborgen willen houden. Daarmee zijn we ongehoorzaam aan de Heere en Zijn Woord.

Tegen deze achtergrond betekent het een grote overwinning om naar een betrouwbare, verantwoordelijke gelovige van de plaatselijke gemeente te gaan om hem de zonde te belijden als men in moreel kwade zaken is terechtgekomen. Dat geldt des te meer als men weet van de noodzakelijke gevolgen (het wegdoen uit de gemeenschap van gelovigen). Maar deze stap is nodig en heilzaam. Want het is Gods weg naar echte droefheid, die – verbonden met de uitsluiting uit de gemeenschap van gelovigen – tot een echte, innerlijke genezing leidt en tot een terugkeer in de blijde gemeenschap met de verlorenen ter plaatse en daarbuiten. Zo is deze stap om de zonde aan het licht te brengen uiteindelijk bevrijdend. Het is de weg van God. En deze is altijd tot zegen.

Laten we er ook voor bidden dat in de plaatselijke gemeenten een klimaat van vertrouwen en oprechte belangstelling heerst. Dat maakt het de betrokkenen gemakkelijker om deze stap te zetten. Dan zal de plaatselijke gemeente de zaak ook in een houding van droefheid en verdriet om de ander, onderzoeken en behandelen (1 Kor. 5:2).



Als men deelgenoot wordt

Het kan voorkomen dat jonge Christenen weten van een seksuele dwaling van medegelovigen en twijfelen hoe ze daarmee om moeten gaan – bijvoorbeeld in gevallen van voorechtelijk geslachtsverkeer van verloofde stellen. Of als ze horen dat in hun familie iemand op deze manier in zonde is gevallen.

Als men hiervan weet en het aan betrouwbare broeders of misschien aan een echtpaar ter plaatse toevertrouwt, zal de Heere een weg wijzen die in overeenstemming is met Zijn Woord. Het doel daarbij is aan de ene kant dat Gods rechten in acht worden genomen en Hij wordt geëerd. Aan de andere

kant echter gaat het ook om hulp en herstel voor hen die in zonde hebben geleefd of nog leven. Het is voor hen nodig dat ze breken met hun zonde in overeenstemming met Gods wil.

We mogen nooit vergeten wat zonde is in Gods ogen. Ook dat kan de kracht geven om naar Gods wil te leven. Het zal ook bewaren voor een verkeerde houding door lichtvaardig te zeggen: 'De Heere heeft me vergeven. Meer heb ik niet nodig en meer kan niemand verlangen.'

De Heere zal een oprechte schuldbelijdenis belonen en het met de betreffende persoon ook weer goedmaken. De plaatselijke gemeente zal de liefde voor hem – nadat hij van de gemeenschap van de gelovigen was buitengesloten – opnieuw bevestigen en hem weer in de gemeenschap opnemen (vgl. 2 Kor. 2:7-8). Ook zal de Heere medegelovigen in de tijd daarna – misschien bij praktische vragen of m.b.t. het geestelijk leven – de wijsheid voor echte hulp schenken. Daarvoor mogen we ook bidden.

Met het oog op de grote nood van hen die in zonde vallen én de plaatselijke gemeente, willen we ons de bede van de psalmist eigen maken: 'Ik heb Uw belofte in mijn hart opgeborgen, opdat ik tegen U niet zondig' (Ps. 119:11).

Manuel Seibel

Brief aan jonggelovigen



Geliefde medegelovige,

Toen je de beslissing nam om je vrouwen te stellen op de Heere Jezus en Hem aan te nemen als jouw persoonlijke Heere en Heiland, was dat de belangrijkste beslissing die je hier op aarde ooit zult kunnen nemen. Jij bezit nu 'de grootste en kostbare beloften' (2 Petr. 1:4). Dit zijn beloften die de Heere Zelf gegeven heeft, en ze zijn voor tijd en eeuwigheid.

Je hebt eeuwig leven. Dat is onbetaalbaar en kostbaar. '(...) God [heeft] ons het eeuwige leven gegeven (...); en dit leven is in Zijn Zoon (...)' Deze dingen heb ik geschreven aan u (...) opdat u weet dat u het eeuwige leven hebt en opdat u gelooft in de Naam van de Zoon van God' (1 Joh. 5:11,13). Het leven dat we nu hebben – dit eeuwige leven – stelt ons in staat om gemeenschap te hebben met God de Vader en Zijn Zoon: '(...) deze gemeenschap van ons is er ook met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus' (1 Joh. 1:3).

Je begint nu aan een geweldige toekomst met God in je leven. 'Immers, Zijn Goddelijke kracht heeft ons alles geschonken wat tot het leven en de godsvrucht behoort, door de kennis van Hem Die ons geroepen heeft door Zijn heerlijkheid en Zijn deugd' (2 Petr. 1:3).

Ik wil enkele dingen met je delen die je zullen helpen bij het begin van je wandel als Christen. **Ik moedig je aan om anderen te vertellen over jouw beslissing om de Heere Jezus te volgen.**

Ik weet dat je misschien een beetje bang bent – dat was ik ook – maar de Heere zal je helpen. '(...) met de mond belijdt men tot zaligheid' (Rom. 10:10). Na Zijn opstanding heeft de Heere Jezus gezegd: 'Ga dan heen, onderwijs (...)' (Matth. 28:19). En 'Daarom schaamt Hij Zich er niet voor hen broeders te noemen' (Heb. 2:11). De apostel Paulus schaamde zich niet voor het Evangelie van Christus. Hij zei: '(...) want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft (...)' (Rom. 1:16). Hij zei ook: '(...) ik schaam mij niet, want ik weet Wie ik geloofd heb, en ik ben ervan overtuigd dat Hij bij machte is mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot die dag' (2 Tim. 1:12). De apostel spoort Timotheüs en ook ons aan: 'Schaam u dan niet voor het getuigenis van onze Heere (...) maar lijd met mij verdrukking om het Evangelie, overeenkomstig de kracht van God' (2 Tim. 1:8). De Heere zal je sterken (2 Tim. 4:17), zodat je voor Hem uit kunt komen. Vraag de Heere om de juiste woorden en om alles wat je nodig hebt om een getuigenis te zijn voor Hem.

Gebet is bijzonder belangrijk. Je moet alles tot een gebedszaak maken. 'Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God (...)' (Fil. 4:6). 'Verblijd u altijd. Bid zonder ophouden. Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u' (1 Thess. 5:16-18).

Ook het lezen van de Bijbel is bijzonder belangrijk. Je zult een Bijbel

nodig hebben om regelmatig te kunnen lezen. Zo zul je groeien in de genade en in de kennis van de Heere Jezus. Het is goed om te beginnen met het lezen van het evangelie van Johannes. Dat is het vierde boek van het Nieuwe Testament. Je zult ervan genieten om Gods Woord te lezen – en denk eraan om dan ook

te doen wat er staat. De Heere Jezus houdt ervan om groeiende gelovigen te zien. Groei is een van de kenmerken van levende dingen. Omdat wij leven hebben in Christus, kunnen wij groeien in Hem.

Er zijn veel **goede Bijbelse boeken en tijdschriften** beschikbaar.¹ Lees ze met je Bijbel open en zoek de teksten op waarnaar wordt verwezen. Goede

¹ We kunnen hierin de sites www.uhwdw.nl en www.deBijbel-voorjou.nl van harte aanbevelen.

lectuur zal je helpen om steeds meer de kostbaarheid van Gods Woord te begrijpen en te waarderen. Als je iets ontdekt dat de Heere gebruikt heeft om je te helpen, **deel dat dan met anderen**, zodat ook zij bemoedigd worden en zich verheugen in de Heere. Zeven dagen zonder gebed en Bijbellezende maakt de gelovige zwak. Wees als de Bereeërs: '(...) want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren' (Hand. 17:11).

Gemeenschap met andere gelovigen (dit impliceert 'zijn met') is eveneens belangrijk. Vraag de Heere, zoals de psalmist dat deed, om je voetstappen te leiden door Zijn Woord (Ps. 119:133). De Heere zal je nooit naar een groep leiden² waar Zijn Naam en Zijn Woord

² Het boekje 'De gemeente: Bij welke kerk of gemeente moet ik zijn?' kan je hier misschien bij helpen (<https://www.uithetwoordderwaarheid.nl/de-gemeente-bij-welke-kerk-of-gemeente-moet-ik-zij.html>).

oneer wordt aangedaan, en evenmin waar de Heilige Geest wordt uitgeblust of bedroefd.

Je bent begonnen met je wandel met de Heere. **Ga nu ook met Hem verder.** Blijf in het geloof (zie Hand. 14:22) totdat je de Heere Jezus van aangezicht tot aangezicht mag zien. Vele jaren geleden schreef Philip Doddridge (1702-1751) deze bemoedigende woorden: 'Genade is het, vrije genade, die ons op de weg houdt. Totdat wij het aangezicht van de Heiland en de stad van onze God aanschouwen.'

'(...) Hij Die in u een goed werk begonnen is, [zal] dat voltooiën (...) tot op de dag van Jezus Christus' (Fil. 1:6).

Hopelijk zijn deze gedachten een hulp voor je!

Paul Palmer sr.

'(...) want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft (...)'

Romeinen 1:16



'Alleen' door geloof

Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de wet.

Romeinen 3:28

Maarten Luther heeft in zijn vertaling dit vers weergegeven met de tekst: 'alleen door het geloof'. Dat riep verzet op. En inderdaad staat het woord 'alleen' niet in de grondtekst van het Nieuwe Testament. In dit opzicht is Luther hier officieel wat te ver gegaan. Maar zondermeer is het 'alleen door geloof' precies datgene wat dit vers ons wil inprenten!

Eigen goede daden komen in het geheel niet in aanmerking als het gaat om de rechtvaardiging van de mens **voor God**. Daaraan kunnen 'werken' of 'werken van de wet' niet de geringste bijdrage leveren. – Ook Jakobus schrijft in het tweede hoofdstuk van zijn brief over het thema 'geloof en werken (zie ook pag. 14)', echter vanuit het perspectief van de rechtvaardiging **voor mensen**. En dan is het duidelijk dat echt geloof moet blijken uit goede werken.

Er is geen tegenstelling tussen de woorden van Paulus en Jakobus. Ze vullen elkaar juist aan! Zo schrijft Paulus in Efeze 2, nadat hij de zaligheid 'uit genade', 'door het geloof' (Ef. 2:8) en 'niet uit werken' (Ef. 2:9) had benadrukt: 'Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen' (Ef. 2:10). Goede werken zijn het absoluut noodzakelijke kenmerk van het Christelijk leven in eenieder die van tevoren 'alleen door geloof' gerechtvaardigd is!